
[PRZYKURCZYĆ *vb pf*

inf przykurczyć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Zgięwszy przybliżyć coś do czegoś:

*Zwrot: »przykurczyć [co] do siebie«: [król Jeroboam] ściągnął rękę swą od Ołtarza á kazał gi [męża bożego] vchwycić: Y vřchłá ręká iego ktorá nań rořciágnął/ a nie mógł iey przykurczyć do siebie [*non potuit retrahere eam ad se*]. *BibRadz 3.Reg 13/4 (Linde)*.*

Formacje współrdzenne cf KURCZYĆ.

MP